

bekæmpelsesmidler; det ved vi alle sammen er ét bestemt produkt, men selv det produkt er jo gift. Der er efter min opfattelse ingen grund til at bruge sprøjtemidler på befæstede arealer. Derfor vil jeg foreslå, at man overvejer den formulering under udvalgsarbejdet, sådan at det kom til at hedde, at man stoppede brugen af bekæmpelsesmidler på befæstede arealer.

Og jeg er enig i begrundelsen. Det kan godt være, at det ikke er de store mængder, det drejer sig om her, men for det første har det en moralsk betydning, at man også viser, at man ikke skal gøre det de steder, og for det andet er der altså også væsentlig større risiko for, at pesticiderne udvaskes, fordi der ikke er noget muldlag, der kan skabe en iltning og derigennem en nedbrydning af produkterne.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, når der nu står, at man skal bruge de mest skånsomme bekæmpelsesmidler, hvad det egentlig er for nogle – men det kan være, at vi vender tilbage til det, når vi skal snakke indeks. For mig at se er der ikke tale om, at der er nogle, der er mindre giftige end andre. Det er alt sammen gift – ellers virker det ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan sige til hr. Aage Brusgaard, at i forslaget er anført – det er der i hvert fald tænkt på; det fremgår måske ikke så tydeligt, men det er i hvert fald meningen – at fortove og lignende er omfattet. Vi kan jo se i den her tid, når vi kører rundt i byerne, at det grønne, der gror op, begynder at skifte farve, fordi man fra kommunal side har været ude og sprøjte. Det mener vi er u hensigtsmæssigt.

Derfor er jeg også skuffet over, at regeringen ikke er parat til at støtte dette forslag, men altså fortsat vil sprøjte på arealer, hvor miljøet er truet, og hvor det mildest talt ikke er nødvendigt.

Så må jeg sige, at når vi siger, at det kun skal være de for miljøet mest skånsomme midler, skal det tages meget bogstaveligt. Vi har egentlig i tankerne, at et middel som Round Up måske er det eneste, der burde tillades på ikke-dyrkede arealer, for det ved vi – med den viden, vi har i dag i hvert fald – er meget skånsomt over for andre ting end lige det, det skal ramme.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke de forskellige partiers ordførere. Ganske vist var der nogle, der ligesom bagatelliserede det her forslag lidt og sagde, at

det bare var et lillebidte bidrag, men jeg tror, det er vigtigt, at vi i vores videre arbejde i udvalget gør os rigtig klart, hvor vigtigt det er netop på de områder, hvor der ikke er et muldlag. Det er dér, vi virkelig skader miljøet ved at sprøjte; dér, hvor vi har en masse ilt og muld, er der faktisk bedre mulighed for, at sprøjtemidlerne bliver nedbrudt.

Jeg håber, at vi kan overbevise regeringen. I virkeligheden var noget af det, som ministeren sagde, jo en invitation til en form for indeksering, for jeg forstod, at man faktisk er ved at overveje nogle bestemte midler netop med henblik på, at de skulle forbydes på udyrkede områder.

Så jeg håber, vi kan tale os til rette, for det er altså ikke så lille et problem, som nogle af ordførerne har gjort det til. Det er faktisk her, der virkelig foregår en hurtig nedsivning og man ikke langsomt får nedbrudt midlerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil bare sige, at når jeg var kritisk over for det første forslag, som Venstre og De Konservative havde stillet, og også har været kritisk over for dette forslag, så er det, fordi jeg oplever, at det, man tager fat på, er de yderste frynser af et meget alvorligt problem. Jeg siger ikke, at det er usympatiske hensigter, man har, men jeg siger, at man tager fat i de yderste frynser af problemet.

Men på den givne foranledning vil jeg da gerne bidrage til i udvalget at få belyst perspektiverne og omkostningerne ved et totalt forbud. Det er klart, at det koster mange penge, ligesom det, fru Hanne Severinsen tidligere gav løfter om; men lad os få det belyst under udvalgsarbejdet og få at vide, hvor pengene skal komme fra.

Jeg oplever lidt i denne her diskussion, at alle disse forslag går som katten omkring den varme grød, altså at man går uden om alle de alvorlige problemer, og så tager man fat i nogle hjørner.

Og dér kan man så diskutere, om man skal gøre det ene eller det andet; de løsninger, der her anvises, har en del omkostninger, og dem vil regeringen gerne belyse i udvalgsarbejdet og diskutere, hvor man skal hente pengene fra. Jeg er nødt til at sige: Vi kan ikke hente dem på Miljø- og Energiministeriets budget, så man må altså finde et andet budget eller foreslå indkrævning af de nødvendige skatter til det.

Så jeg vil gerne, om jeg så må sige, være positiv og sige: Hvis Venstre og De Konservative vil